

dieren gemakkelijk kunnen bemerken of bemachtigen.

Wel geloof ik, dat zij bij ruw en regenachtig weer, wanneer insecten schaarsch zijn, hun toevlucht kunnen nemen tot jonge en kleine vogeltjes en dat dus hun hoofdzonde een uitzondering is.

Toen ik verleden jaar een goed woordje voor de vlaamsche gaaien deed, heb ik uit alle deelen van het land brieven gekregen, vol met ernstige beschuldigingen en toen heb ik het hoofd gebogen en mijn dupliek vijf-en-twintig jaren uitgesteld. Vele waarnemers hebben de wandaden der gaaien aanschouwd en ik zelf heb er menigen zomermorgen naar liggen luisteren, hoe zij de jonge musschen onder mijn pannen vandaan haalden.

Nu zou het mij zeer aangenaam zijn, indien onze lezers eens even goed op de klauwieren wilden letten en ons alles meedeelden, wat zij waarnemen omtrent vogelroof en voorraadschuren. Wij zullen hier ook ons best doen en niet rusten voor wij de serie van deze photographiën gecompleteerd hebben met een mooie echte authentieke kiek van zoo'n doornetak beprikt met insecten en kleine gewervelde dieren. Hadden wij de voorraadschuur van ons individu kunnen ontdekken, dan zouden wij er stellig ook wel in geslaagd zijn, om den vogel op te nemen op het oogenblik zelf, dat hij een stuk buit op een doorn stak. Want deze klauwieren waren bijzonder mak en betrouwelijk. Wij hopen dat zij dezen zomer weer dezelfde duinhelling bezoeken.

Dat we u twee platen met jongen geven, komt, doordat de keus tusschen beide zoo moeilijk was. Op de eene zijn zoo prachtig de slagpennetjes te zien, die uit den kleinen vleugel wassen, op de andere is de gaper zoo mooi scherp en zit de verschoppeling zoo mooi suf over den rand te kijken. Het nest is nu lang zoo mooi en compact niet meer als veertien dagen geleden; ge ziet, dat het door al het gewoel en geduw en gedrang van de steeds grooter en sterker wordende jongen langzamerhand uit elkaar wordt gedrukt en meer en meer uitzakt. De ouden hebben geen tijd, om het bij te werken of te versterken en het zal binnenkort verlaten moeten worden. Gelukkig, dat die slagpennetjes al uitkomen.

Inderdaad zijn den dag na het nemen der foto's de jongen uitgevlogen of liever uitgelopen, want tot vliegen waren ze eigenlijk nog niet in staat. Ze zijn verdwenen in het onafzienbare duindoornbosch, altijd nog geleid en behoed door de ouden, die nog weken noodig hebben, om hun het guitige klauwierenbedrijf te leeren.

De guitigheid zit hem niet alleen in het kwispelen met den staart, maar ook in het nabootsen van allerlei geluiden. De klauwierman heeft een zang van zichzelf evenals een spreek of een zanglijster. Hij ontziet zich niet, om dat te doen, waar zijn eigen kinderen bij zijn en het is dus niet te verwonderen

dat ook deze hun evenvogel gaan nabauwen nog eer zij de kinderveeren ontwassen zijn. Maar alleen de jonge mannetjes zijn zoo slecht.

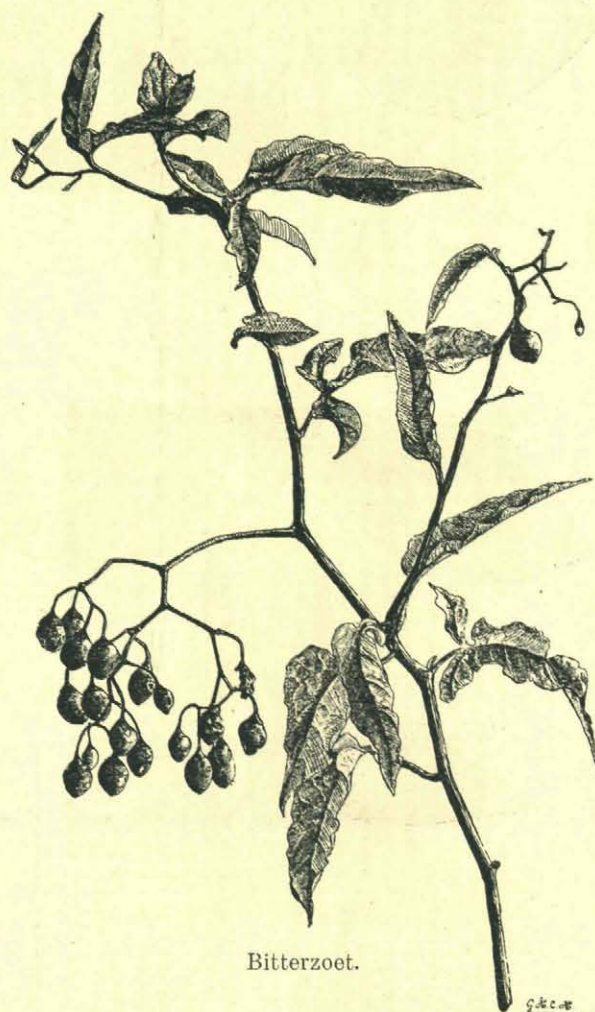
JAC. P. TH.

DE AMSTELVEENSCH E POEL.

(Vervolg).

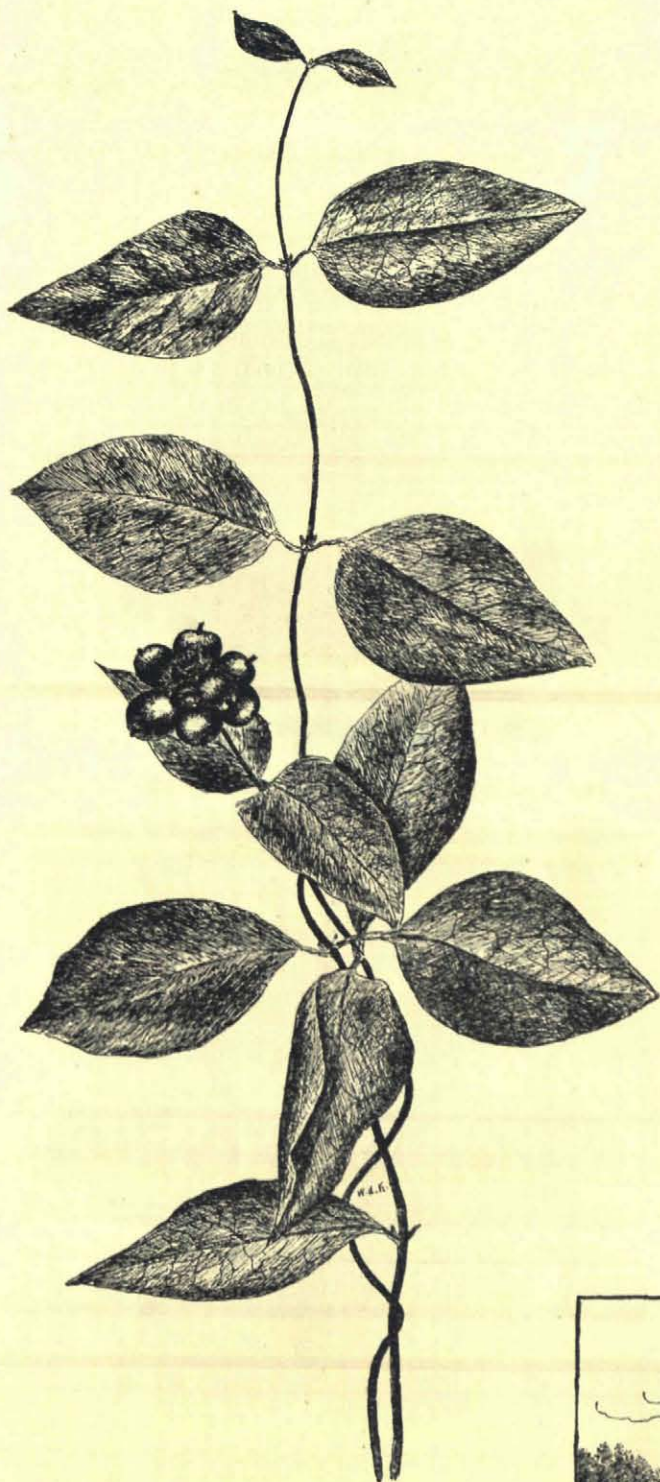
Het bleek echter een slimme rakker te zijn, want hoe wij ook ons best deden, van een nest ontdekten wij geen spoor. Hij maakt het ook op den grond tusschen boomwortels en dat is in den Poel zeer moeilijk te ontdekken. Dat het bestond, was zeker, want niet lang na mijn eerste ontmoeting, zagen

Bitterzoet.

wij het vogeltje ijverig met wormpjes heen en weer vliegen. Nog later en de jongen gingen, zooals de boer mij vertelde, met vaderlief uit wandelen; en wanneer de kat van den boer wat te dicht in hunne nabijheid kwam, klonk oogenblikkelijk zijn heldere loktoon, om zijn jongen met het gevaar bekend te maken.

Het is te hopen, dat de blauwborstjesfamilie in voorspoed is opgegroeid en dat het volgend jaar niet één maar meerdere van die fraaie vogeltjes ons met hun gezang verlustigen.

Kamperfoelie met vrucht.

Behalve de genoemde, zijn er nog vele andere vogels, die in de struiken nestelen. Rietgorzen, waarvan de mannetjes dadelijk te herkennen zijn aan den zwarten kop, ziet ge menigvuldig; ook tortelduiven huizen hier, om van de algemeenste, als kwik-

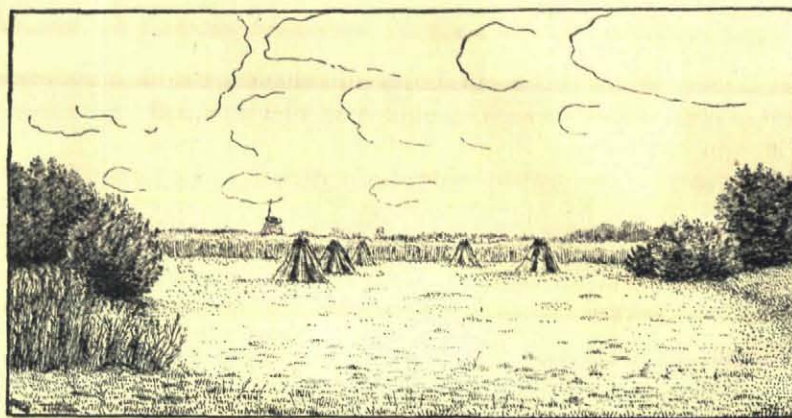
staartjes, meezen, winterkoninkjes en andere niet eens te spreken.

In het riet nestelen weer andere soorten. Wanneer ge stil met de boot bij de rietkanten gaat liggen, kunt ge misschien eenige karekieten gadeslaan, aardige bruine vogeltjes, die behendig langs de rietstengels op en neer klauteren en daarbij onophoudelijk het vroolijk gezang laten hooren, waaraan zij hun naam ontleenen. Verwar ze niet met den rietzanger; zij lijken veel op elkaar, alleen hun gezang is verschillend. Hun nesten zult ge wel nooit ontdekken. Deze zijn tusschen de rietstengels ingebouwd en goed verborgen. Ook moet de moeder, zooals de boer mij vertelde, de gewoonte hebben, bij het verlaten van het nest, haar eieren toe te dekken.

Als ge lang blijft liggen, komt misschien een waterhoentje te voorschijn, dat bij de nadering van de boot, het riet ingevlucht was.

Roerloos staat hier en daar een reiger aan de kanten van het water, verzonken in wijsgeerige bespiegelingen, naar het schijnt zoo verdiept in gedachten, dat hij niets bemerkt van de buitenwereld om zich heen. Dat is echter maar schijn, want als ge nadert, verheft hij zich plotseling en met kalmen vleugelslag vliegt hij heen, om een veiliger rustplaats op te zoeken. Eens heeft er een geprobeerd zijn nest op een der eilandjes te bouwen, maar de boerenjongens zorgden er wel voor, dat hij dat plan niet ten uitvoer kon brengen.

Beter dan de reigers kunt ge de vischdieffjes naderen, die hier en daar in groot getal de palen, bezet houden, waaraan de netten uitgezet worden één op ieder paaltje. Zij schijnen zich hiervan heer en meester te beschouwen, want eerst op korten afstand vliegen zij op, om dadelijk weer neer te strijken, als de boot zich verijldert. Ze gelijken veel op kapmeeuwen; vooral in de vlucht zijn ze voor onervarenen moeilijk er van te onderscheiden. Men herkent ze dan nog het beste aan den diep gevorkten staart en de puntige vleugels. In zittende

In het najaar.

houding zult ge ze niet licht verwarren. Daarvoor hebben zij een te slank lichaam. Ook de zwarte bovenkop valt dan dadelijk in 't oog; bij de kapmeeuwen is 's zomers de geheele kop donker gekleurd.

Veel schuwer dan de vischdiefjes zijn weer de wilde eenden, die langs de rietkanten zwemmen. Zij hebben, door een langdurige ervaring, geleerd op haar hoede te zijn en pakken reeds op verren afstand haar biezen.

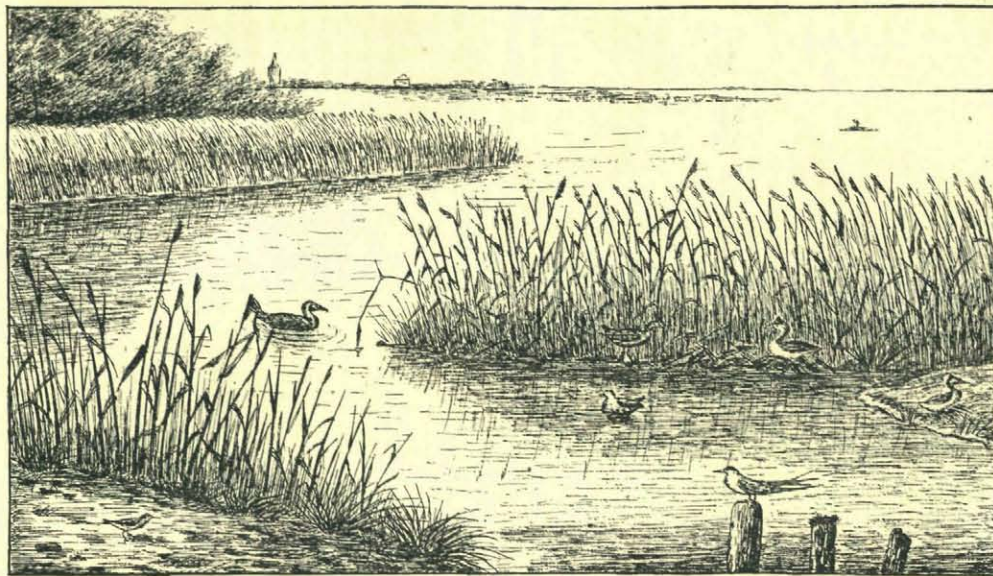
Op verborgen modderplaten houden zich soms oeverloopers op, gemakkelijk te herkennen aan hunne witte borst en buik en aan den lichten achterkant

grootste sieraad te berooven. Overal staat het riet in schooven, om weldra met bootjes naar Amstelveen vervoerd te worden.

De meeste vogels zijn reeds vertrokken naar warmer streken, spoedig zal het weer kaal en eenzaam worden in het veen; de Poel bereidt zich voor tot zijn winterslaap.

Wij zullen hem daarin niet storen; wij zeggen den boer vaarwel, met belofte hem in geval van ijs, op schaatsen te komen bezoeken en nemen voor dit jaar afscheid van den Amstelveenschen Poel.

W. J. C. DE KONING.

Op het Meer. (Naar Schlegel.)

der vleugels, die bij het opvliegen duidelijk in het oog valt. Pas op, dat gij ze niet voor tureluurs aanziet; hun geluid lijkt wel eenigszins op elkaar; de laatste laten een diepen u-klank hooren, de oeverloopers meer een ie-klank.

Natuurlijk ziet ge al deze vogels niet in één dag; sommige, vooral het blauwborstje, vertoonen zich dikwijls geruimen tijd niet. Op kalme zonnige dagen, vooral 's morgens, zult ge echter nooit teleurgesteld worden. En dan houden wij altijd nog de planten over; die loopen of vliegen niet weg; en ook de insecten. Hiervan hoop ik een volgend jaar wat te vertellen, daar nu mijn kennis daarvan nog te gering is.

Terwijl ik dit zit te schrijven, is het herfst geworden, overal vertoonen zich de voortteeken van den naderenden winter. De boschjes worden doorzichtig, de kamperfoelie prijkt weer met haar roode bessen en langs de waterkanten schitteren de bessen van bitterzoet in alle kleurschakeeringen van geel, oranje en rood. Vele rietsnijders zijn met hun sikkels aan het werk gegaan en zijn bezig den Poel van zijn

ORCHIDEEËN ALS KAMER-PLANTEN.

Wanneer er sprake is van Orchideeën-kultuur, zullen de meeste onzer lezers geneigd zijn, te denken, dat deze schoone bloemen buiten hun bereik vallen, althans voor zoover het betreft het zelf kweeken. Natuurlijk maken de gelukkige bezitters van kassen en desnoods serres eene uitzondering; maar in de woonkamer Orchideeën kweeken, dat is steeds als zóó absoluut onmogelijk beschouwd, dat er niet eens aan proefnemingen gedacht is.

Ik heb zelf langen tijd er evenzoo over gedacht; wel had voor jaren een kennis reeds met succes een fraaie Orchidee (*Coelogyne Cristata*) gekweekt, maar.... in een kamerkastje. Langzamerhand vond ik echter in de litteratuur over het bloemenkweeken enkele en later meer mededeelingen van Orchideeën-kultuur in de huiskamer.

En zoo kwam ik er toe, het ook eens te probeeren. Het spreekt wel vanzelf, dat ik begon met een soort, die in de eerste plaats niet te duur